

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ- ਪੀਲੀਓਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰੌਕੀ ਰਾਮ

1965 ਆਰਬਿਟਰਨ ਐਕਟ (ਐਕਸ 10) ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਕੀਟਾਣੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆੜ੍ਹਤੀਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਚੈਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦਾ (61) (ਏ)। ਐਬੀਚੂਏਟਰ ਦਾ ਅਵਾਂਡ ਉਸ ਦੇ ਦਿਰੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਫਿਟਲ ਡੈਸੀਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚਿਮੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਸ਼ਮਲਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਤਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਈਵੀਐਮ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਦਾਸ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਏ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦਿਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਥਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ 16(1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਐਕਟ

VOL. XVIII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਕਪੂਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, ਸ਼ਿਨ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਰ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1964, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ.

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਓਖਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੁਬੋਨਟਮੇਟ ਜੁਲਜ ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਾਮ ਚੰਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਕਾਉਂਸ ਨੂੰ ਅਵਾਂਡ ਅਤੇ ਫਿਲੋਲ ਕੀਤਾ। ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸਵਾਂਡ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਥਰਮੋਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਲੇਡ ਨੂੰ ਅਵਾਂਡ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਉੱਘੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਡੈਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ

(1) ਰੁ. 37,756.21 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ

81588.60 ਪੀ (2) ਰੁਪਏ 31 ਮਾਰਚ, 1962 ਤੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 1,101.35 ਪੀ.

(3) ਰੁ. 33,000.00 ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੰਮ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ

ਫਿਨਟ ਅੰਤਰਿਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਮੂਏਂਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ (4) ਰੁਪਏ ਈ.ਸੀ. ਹੈਗਸ ਅਤੇ ਇਸ਼ੋ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 60.50 ਪੀ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਐਕਸਟ੍ਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਾਉ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮਣਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

“ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ (ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਜੁੜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24,000 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਚੌਵੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ:

“ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੇਂਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਹੇਂਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁੱਲ 24,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਇਸ ਅੰਕੜੇ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

VOL. XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੈਸ਼ਨਲ ਦੇ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਨਾਥ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਮੋਲ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਧਿਆ। 24,000, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ. ਐਨ. ਚੋਪੜਾ, ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਐਨ ਚੋਪੜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 160 (ਸੀ) ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਿੰਨਾ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦਿਰਝਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਅਣਡਿੱਠਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਟੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿੰਨਾ ਅਵਾਰਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 160(ਏ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੀਮੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਦਮ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਈਵੀਆ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਵੈਂਡ ਸਾਰੇ ਮੈਟੇਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ

ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ

VOL XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੈਸ਼ਨਲ ਦੇ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਪੀ ਚੋਪੜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਅਵੈਂਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਨਾਥ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। 24,000, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਚੋਪੜਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਚੋਪੜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਸੀ) ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਿੰਨਾ ਐਵਾਰਡ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦਿਰਝਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਅਣਡਿੱਠਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਿੰਨਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 (1) (ਏ) ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਦਮ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਲਈ, ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਲਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਈਵਨ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੇ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਏ) ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ- ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਡ ਈ.

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਪੀ ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਸਾਲਸ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਨੁਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਉਸੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਪੀ ਚੋਪੜਾ ਫਿਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਉਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ

VOL. XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਫੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੌਕੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਾਲਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ।

1 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਪੀ. ਚੋਪੜਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ। ਸਹਿਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੰਨਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਵੱਖਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਿੰਨਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਐਵਾਰਡ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator